

Aleksis K – viikonvaihte

Läskisota

Suomen sotaväen uusi komentaja Ari Puheloinen on jo ennen virkaan astumistaan julistanut, että armeijan pahin vihollinen on läski. Jos ja kun se käy pienen mutta urhoollisen kansamme kimppuun idästä, lännestä, pohjoisesta tai etelästä, meidän tulee olla valmiita torjumaan sen hyökkäykset.

Nyt ei ole suinkaan ensimmäinen kerta, kun olemme läskin kanssa helisemässä. Viime sotien jälkeen maahamme tuotiin niin sanottua Amerikan läskiä, joka näin jälkikäteen on helppo arvata CIA:n katalaksi salajuoneksi. Mutta jo paljon aikaisemmin, vuonna 1922, järjestettiin Koillis-Lapissa läskikapina, kun Jahvetti Moilanen värväsi läskilaatikon päältä Saporosokan savottamiehiä sissiarmeijaan ja onnistuikin saamaan heitä melkoisen joukon rajan yli.

Nykyaikana läskin merkitys on muuttunut. Enää se ei innosta vaan pikemminkin estää siirtymästä yli rajojen, kun liikalihavat sotilaamme eivät yksinkertaisesti jaksaa lyllertää pitkin korpia. Armeija ei marssi vatsallaan, vaan kompastelee siihen.

Tämä huolestuttava kehitys näyttää alkavan nuorisossamme jo paljon ennen asevelvollisuusikää, sillä paljastuihan äsken vantaalaisessa koulussa pöyristyttävä tapaus, kun muuan koulupoika otti ruokailussa neljä kalapuikkoa, vaikka niitä ohjesäännön mukaan sai ottaa vain kolme. Sama nulikka osoitti vähän myöhemmin muitakin taipumuksia sotilasuralle, kun hän heilui välitunnilla pyssyn näköisen sytkärin kanssa siihen malliin, että hätiin piti kutsua lauma poliiseja.

Jotakinhan tälle menolle on tietysti tehtävä. Ei meillä näin lama-aikana riitä sen paremmin ruokaa kuin poliisejakaan ylensyövän nuorison ylläpitoon.

Ratkaisuksi ainakin kouluihin on esitetty kuraattorien lisäämistä. He varmaan ovat paikallaan, mutta ehkä voisimme selvitä hieman kevyemmälläkin organisaatiolla. Avuksi voitaneen taas kerran pyytää EU:ta, tuota ihmisen melkein parasta ystävää koiran jälkeen. EU:han on palkannut Suomen rannikkovesille esimerkiksi pyöriäisenlaskijoita, joiden tehtävänä on bongata pyöriäisiä ja muitakin valaita, joita eksyilee Suomen aluevesille. Kyllä kai joltakin vastaavalta momentilta voitaisiin palkata myös kouluihin kalapuikonlaskijoita – merestähän ne puikotkin ovat alun perin kotoisin, aivan kuten pyöriäiset. Jos jokaisen kouluruokalan nurkassa päivystäisi yksikin kalapuikonlaskija, säästöt olisivat melkoisia. Kun luultavasti suunnilleen joka kolmas oppilas yrittää ottaa ylimääräisen kalapuikon, ja oppilaita on yhteensä vaikkapa 300 000, tarkkailijoiden avulla säästyisi jo peräti 100 000 kalapuikkoa. Sellaisella määrällä voisi elättää isomman väkijoukon kuin ennen vanhaan viidellä leivällä ja kahdella kalalla.

Läskisodassa EU:n tarkkailijat voisivat väijyä sotilaskotien tiskien ääressä laskemassa, kuinka monta munkkipossua varusväelle tarjoillaan. Sellainen toiminta olisi rauhanpakottamista parhaimmillaan, sillä kohtsillään armeijamme laihduisi niin timmiin kuntoon, ettei sen kimppuun uskaltaisi kukaan hyökätä.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)